

ממלכת מרוקו והחונטה של אנדלוסיה החליטו בשנת 1998 להקים פורום מושתת על עקרונות השלום, דו-שיח וסובלנות, שיעודד המפגש בין העמים והתרבויות הים-תיכוניות.

ליוזמה הזו הצטרפו מאוחר יותר מרכז פרס לשלום, הרשות הפלסטינית, אנשים נוספים ומוסדות בישראל שהתחייבו לדו-שיח ולשלום.

לכן, ביום ה-8 במרץ 1999 מוקמת בעיר סבילייה הקרן של שלושת התרבויות הים תיכוניות.

המאפיינים המיוחדים של קרן זו הופכים אותה לאבן דרך עבור קידמה וסובלנות.

קיימות בעולם מעט מאוד קרנות שבתוכן ישנם יותר מלאום אחד כפי שמוצגת בצורה מאוזנת בין משתתפיה הים תיכוניים והיא שונה בתכלית אודות לפתיחות וקשרים של העמים הסובבים אותה.

הרוח של קרן זו השתקפה היטב בקונגרס היורו תיכוני שהתקיים בברצלונה בנובמבר 1995. באותה הזדמנות הומלץ על אופק חדש לכל עמי הים התיכון. הקמת אזור של שלום, יציבות וקידום של כל הצדדים החיים ליד חופי הים התיכון, ים שהיה עד להולדת תרבויות מפוארות.

שיתוף פעולה בין עמי הים התיכון הוא רב חשיבות יותר מאי פעם. לכן התקדמות לקראת יעד זה בין אנדלוסיה לבין מרוקו היא אבן יסוד של העשייה של קרן זו, עשייה שעם הזמן תגדל.

אזור חשוב נוסף הוא המזרח התיכון.

במשך הזמן שהקרן הזאת קיימת היא הפכה למכשיר יעיל בעל זכויות יתר לדו-שיח בקשר שמסוגל להתמודד עם דאגות החברה שחיה עם לא מעט עימותים בהווה ובעתיד .

ולבסוף, האחוד האירופי הוא הצלע השלישית שבו קרן שלושת התרבויות הים תיכוניות מפתחות את העשייה והפעולה שלה.

קשר זה עם האיחוד האירופי ועמי הים התיכון מאפשר לנו להיות מכשיר ליישום מדיניות וביצוע תוכניות למען שיתוף פעולה ים תיכוני.

לעידוד הדו-שיח, השלום והסובלנות בין העמים בתרבויות הים תיכוניות, יהיו עקרונות מנחים שיכוונו את פעילויות הקרן.

אנו מבינים שהתרבות היא הגורם הטוב ביותר לדו-שיח במצב מדיני מורכב. בתקופה של התנקשות ובמעשים רוויים סתירות ומצבים של אי צדק, הקרן של שלושת התרבויות הים תיכוניות לוקחת על עצמה את ההתחייבות לעידוד הדו קיום בין תרבויות ודתות, דרך הכרות משותפת, החלפת דעות וניסיונות שיעודדו קירבה בין עמי הים התיכון.